

עמ"י 56149/12/17 - מדינת ישראל נגד ט ב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"י 56149-12-17 מדינת ישראל נ' ב(עציר)
לפני כבוד השופטת נאוה בכור
העוררת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
ט ב (עציר)

27 דצמבר 2017

נוכחים:

ב"כ העוררת - עו"ד הילה חן

ב"כ המשיב - עו"ד איריס אהרונוב

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בימ"ש קמא (ביהמ"ש השלום בראשל"צ, כב' השו' רוטקופף) מיום 26.12.17 בגדרה הורתה על שחרורו בתנאים של המשיב, לרבות הרחקה מהמתלוננת במרחק שלא יפחת מ-500 מטר ל-30 יום, איסור יצירת קשר עם המתלוננת למשך 30 יום, התייצבות לכל דיון בעניינו וערבויות כספיות.
2. המשיב נעצר ביום 20.12.17 בחשד לביצוע עבירות איומים כלפי המתלוננת, והעוררת עתרה להארכת מעצרו ביום 26.12.17, תוך שהיא מגישה הצהרת תובע בדבר כוונת העוררת להגיש כתב אישום ובקשה למעצרו עד תום ההליכים.

בית משפט קמא קבע כי קיים חשד סביר בדבר ביצוע עבירת האיומים המיוחסת למשיב, אך התייחס להחלטה קודמת מיום 16.10.17 במ"י 17388-10-17 בגדרה שוחרר המשיב בגין עבירות איומים בגין נעצר (כפי שיובהר בהמשך) - לא הפר את תנאי השחרור שנקבעו לו, ועל כן ניתן לתת בו אמון גם בזו

עמוד 1

הפעם.

3. בהודעת הערר ציינה העוררת את הטעויות שנפלו לטעמה בהחלטת בימ"ש קמא כדלקמן:

לטעמה לא נתן בית משפט קמא משקל לנסיבות מעצרו של המשיב ביום 20.12.17, וזאת לאחר שהתלונה בגין האיומים המיוחסים לו הוגשה ביום 4.12.17, הוצא נגדו צו מעצר ביום 6.12.17, הוא היה מודע להיותו דרוש לחקירה, בחר שלא להתייצב והסתתר במקומות מסתור כדי להימלט מחקירה - ונעצר אך בנסיבות שפורטו בפניי בדיון היום בבמ/3.

עוד ציינה כי המשיב הינו רצידייוויסט בתחום אלימות במשפחה, לחובתו עבר פלילי מכביד בגין עבירות איומים ואף מאסר על תנאי בר הפעלה התלוי ועומד נגדו בת"פ 1338-12-14 מבית המשפט השלום ברמלה, בן 6 חודשים, הוא ריצה מאסרים בפועל בעברו בגין עבירות רבות של איומים, הטרדה במתקן בזק, הפרת צו שנועד להגן על אדם ועוד עבירות רכוש.

כנגד המשיב אף הוגש כתב אישום בת"פ 37725-11-17, הוא הנושא את האישומים מיום 12.10.17 ו- 10.10.17 - נשוא החלטת ביהמ"ש מיום 16.10.17 במ"י 17388-10-17 בגדרו שוחרר ממעצרו, כעולה מהחלטת בימ"ש קמא שסמך על העובדה כי המשיב לא הפר את התנאים שנקבעו לו ככאלה המצדיקים מתן אמון בו.

מאלה מבקשת העוררת להקיש כי אין לתת אמון במשיב - שלחובתו עבר פלילי, מאסר על תנאי בר הפעלה, כי לא התייצב לחקירה למרות שידע על כך והסתתר במקומות מסתור, וכי הוא רצידייוויסט בהתנהלותו.

לפיכך עתרה להותירו במעצר עד ליום 28.12.17 בהמשך להצהרת התובע שהוגשה בעניינו.

4. מאידך, ציינה ב"כ המשיב כי אין להתעלם מהתקשורת המיוחדת שבין המשיב למתלוננת, ככזו שאינה מגיעה לכדי מימוש האיומים של המשיב כלפי המתלוננת עצמה.

עוד ציינה כי ניתן לתת אמון במשיב שלא הפר תנאים קודמים שהוטלו עליו, וכן הוצעה חלופה ברהט, בפיקוח מספר מפקחים לרבות אביו - שיהא בהם כדי להפיג את מסוכנותו.

5. נדרשתי לטיעוני הצדדים, להודעת הערר ולהחלטת בימ"ש קמא כמו גם למסמכים שהוגשו בפניי על ידי ב"כ העוררת - והגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

אינני מתייחסת, בשלב זה, למה שמוגדר כ"תקשורת מיוחדת" בין המתלוננת למשיב - ואני סבורה כי

העובדה שאיומים שהפנה המשיב כלפי המתלוננת לא מומשו בפועל עד עתה, אין בה כדי להפיג את החשש ממסוכנותו כלפיה והאפשרות כי איומים אלה ימומשו בעתיד.

לא מדובר באירוע נקודתי ועל פי המפורט בבמ/1 שהוצג לעיוני היום מדובר ברצף של איומים קשים שהפנה המשיב כלפי המתלוננת שיהרוס את ביתה, יהרוג אותה, דווח על אירועים נוספים כלפיה תוך שליחת הודעות מאיימות שיפגע בה ועדיף לו להיכנס לכלא, עד שבשלב מסוים המתלוננת נמצאת במקלט.

רצף התנהלותו של המשיב בפעם זו בה נעצר ביום 20.12.17 מתקשרת לרצף קודם העולה מכתב האישום התלוי ועומד נגדו בגין איומים כלפי אותה מתלוננת ביום 10.10.17 וביום 12.10.17 כי ידקור אותה וישרוף את הבית אם תוזמן משטרה, כי אם יראה אותה עם גבר אחר ירצח אותה.

בגין אירועים אלה שוחרר המשיב בתנאים ולא הפר אותם - אך על פי החשד הפנה אל המתלוננת איומים נמשכים ברצח, במהלך דצמבר 2017.

כנגד המשיב אף תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה שלא הרתיע אותו מת"פ 1338-12-14 בגין כתב אישום ובו 14 אישומים של איומים כלפי מתלוננת אחרת - במהלך אוקטובר ונובמבר 2014 ברצף כזה שהביא את ביהמ"ש לגזור עליו במסגרת הסדר טיעון מאסר בן 13 חודשים.

רצף זה של איומים מקים מסוכנות ממשית כלפי המתלוננת - ואינני סבורה כי ניתן לאיינה בטרם בחינה מדוקדקת של אופי הקשר עם המתלוננת, ומידת מסוכנותו של המשיב כלפיה.

כן ניתן לומר כי קיים חשש ממשי מהימלטות מאימת הדין של המשיב - שהסתתר מפני המשטרה פרק זמן ממושך בטרם נעצר - ואני סבורה כי ביהמ"ש קמא לא נתן משקל נכון לחשש זה בקביעת תנאי השחרור כפי שקבע.

6. נוכח כל האמור אני סבורה כי נפלה שגגה חמורה אצל בימ"ש קמא, שלא נתן משקל ראוי למסוכנותו של המשיב ולמידת החשש מהימלטותו מאימת הדין נוכח המתואר מעלה.

7. לפיכך מבוטלת החלטת בימ"ש קמא, ומעצרו של המשיב מוארך עד ליום 28.12.17 שעה 14:00.

ניתנה והודעה היום ט' טבת תשע"ח, 27/12/2017 במעמד הנוכחים.

